

ATA FEVZİ TUVAY

bizden biri

1960 Yılında doğdu. İlk ve orta öğrenimini Ankara'da yaptı. Ankara Atatürk Lisesinden sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Makina Fakültesine girdi. Sırasıyla 1982 yılında Makina Mühendisi ve 1984 yılında da Yüksek Mühendis ünvanlarını aldı.

1984 Yılında 1 yıl kadar MKEK Uçaksavar Top Fabrikasının kuruluşu sırasında Üretim Mühendisi olarak çalıştı. Muhabere Yedeksubay olarak askerlik hizmetini tamamlamasının ardından 1985-1990 yılları arasında TOFAŞ Türk Otomobil Fabrikasında gene Üretim Mühendisi ve yönetici olarak çalıştı. Bu sırada güç grubu (motor-şanzıman) ve aktarma organlarının montaj ve üretimi süreçlerinde derinlemesine birikim elde etti. Koç grubunun eğitim ve yönetici yetiştirme programlarından yararlandı.

1990-2004 Yılları arasında FNSS Savunma Sanayi A.Ş.nde Teknik Müdür olarak görev yaptı. TSK için Zırhlı Muharebe Araçları (hafif tank) üretmek amacıyla kurulan bu firmanın başlangıcından itibaren tüm fiziksel yatırımlar, süreçlerin geliştirilmesi, ABD-Hollanda-Belçika'dan teknolojilerin transfer edilmesi konularında sorumluluk aldı ve liderlik yaptı. Daha sonra cumhuriyet tarihinin en büyük savunma sanayi satışlarından olan Malezya Projesinde teknoloji transferi konusunu üstlenerek orada yeni bir fabrikanın kurulumu, içinin donanımı, süreçlerin oturtulması ve personel gereksinimlerinin belirlenmesi konularını yürüttü.

2004-2005 Yılları arasında aynı şirketin uzantısı olan FNSS Saudi Arabia adına Fabrika Müdürü olarak Riyad'da bulundu. Burada çeşitli ülkelerden oluşan bir işgücünü yöneterek proje taahhütlerinin başarıyla yerine getirilmesini sağladı.

2006 Mayısından itibaren Eti Makina Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin Genel Müdürü olarak görev yapmakta. Burada uygulanan gelişim planı doğrultusunda Eti Makina, Kasım 2007'den beri yeni tezgah parkı ile yeni tesislerinde faaliyet göstermekte.

İş seyahatleri dolayısıyla ABD, İngiltere, İrlanda, Hollanda, Belçika, İsveç gibi batı ülkeleri yanında Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Ürdün, Malezya gibi orta ve uzak-doğu ülkelerinde araştırmalar yapma olanağını bulmuştur.

İngilizce bilen A. Fevzi Tuvay, evli ve 2 kız babasıdır. Genç Mühendislere tavsiyelerini şöyle sıralamaktadır:

1. Mesleğinize saygı duyun, en saygın mesleklerden birine sahipsiniz.
2. Geçmişini merak edin. Mensup olduğunuz kurum (şirket, devlet kurumu, okul, departman, vb.) ve mümkünse yöneticinizin geçmişteki başarılarını ve başarmak istediklerini bilin.
3. Kendinizi iyi tanıyın. İş ve eş seçerken en çok buna ihtiyacınız olacak. Buna uyumlu şekilde kafanızda bir kariyer planı ve idealleriniz olsun.
4. Asla pes etmeyin! Her problem ve sıkıntı aslında çözümüyle birlikte doğar. Ancak herkes bunu görecektir ve uygulayacak cesarete sahip değildir. O kişi neden sen oluyasın ki?
5. Her zaman ilkeleriniz olsun. Bunu çevrenizdekiler görebilsin. Bu da yaşamda bir "duruş" sergilemeyi gerektirir.

Sanat

Rahmi EMEÇ

Günlük dilde bizim hemen 'tükettiğimiz' sözcükler, şiir'de okundukça yeniden üretilen bir hale dönüşür. Bu nedenle, şiiri yazan için, şiirin yazılma süreçlerini anlaşılır bir dille ifadesi son derece zordur. İyi şiir, yazanından çıkıp okuyana vardığında yeniden üretilir; yeni çağrışımlarla, bizim bildiğimiz sözcüklere tutunarak, bilmediğimiz bir yere savurur bizi.

Şiiri, 'boş zaman avuntusu' sananların, dahası 'hafife' alanların, gerçekte yenedünyalara yolculuk etme keyfinden mahrum kaldıklarını söylemeliyim. Çünkü onun sunduğu hayat, hiç bu zamana kadar farkına varmadığınız, hatta yanından geçip giderken de farkına varmadığınız bir gökkuşağı gibidir.

Türk şiiri, bilinen sözcüklerle bizleri bilmediğimiz o güzelliklere taşıyan iki çınarını yitirdi. Önce İlhan Berk, yani Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın "Şiirimizin Uç Beyi" dediği İlhan Berk çıktı yola. Sonra, o yakıştırmayı yapan Fazıl Hüsnü Dağlarca...

İhan Berk, 1918'de Manisa'da doğmuştu. 28 Ağustos 2008'de uzunca bir zaman yaşadığı Bodrum'da öldü. İlk şiirlerini Manisa Halkevi'nin dergisi Uyanış'ta yayımladı (1935). Henüz 19 yaşındayken Güneşi Yakanların Selâmı adıyla çıkardığı şiir kitabında 'hece vezni' kullandı ve 'karamsarlık' içeren bu şiirleriyle edebiyat dünyasına adım attı. İlhan Berk, şiire bakışını, şu sözlerle tanımlıyordu: Şiir insanlara en yakın sanattır. Yalnız şair dünyaya aracısız bakmayı öğretir bize. Bir ağaç yalnız şiirde ağacın kendinden daha gerçektir. İnsanlar birgün şiirin bu gerçeğine vardıklarında dünyalarının değiştiğini göreceklerdir. Bu da büyük bir şeydir elbet. Nasıl bir dünyada yaşarsak yaşayalım, ister güzelliklerle kucak kucağa, ister pisliklerle burun buruna yaşayalım, şiir hep yanında olacaktır insanların. Şairler bunun için var. (1) İlhan Berk, 40'lı yıllarda, dönemin toplumsal şiirine denk düşen şiirler yazmış, sıradan insanların dünyasını popülist / sosyalist bir bakış

Bize " DÜNYAYA ARACISIZ BAKMAYI" ÖĞRETMIŞLERDİ

-İki çınarın şiirine bir değini-

açısıyla dillendirmeye yönelmişti. Aynı dönemde, Nazım Hikmet'in etkisi özellikle genç şairler üzerinde etkiliyken, İlhan Berk'te bunu görmek neredeyse mümkün olmamıştır. Hatta, bir defasında şunları söylemektedir İ. Berk: Nazım'ın şiiriyle bir akrabalığım olduysa, dünya görüşü akrabalığıdır bu. Yeni şiir kavramını Whitman'la Apollinaire'e borçluyum ben. (2)

İ. Berk'in sonraki yıllarda 'anlam'la sorunu olmuştur hep. Şiiri 'anlamsız' kılmaya kadar götürür. O'nu şiirin 'baş belası' sayar.

*Fazıl Hüsnü Dağlarca, 1914'de İstanbul'da doğmuş, 15 Ekim 2008'de yaşama gözlerini yummuştur. Babasının asker olması nedeniyle çocukluğu Pozantı ve Konya'da geçmiş, İlkokulu Konya'da bitiren Dağlarca, Adana ve Tarsus'ta ortaokulu okudu. Kuleli Askeri Lisesi'ni ve Harb Okulu'nu bitirmiş ve asker olarak görev yapmıştır.

Dağlarca'nın ilk kitabı 1935 yılında Havaya Çizilen Dünya adıyla yayımlanmıştı. Sonraki yıllarda çok sayıda ürün verdi, çocuklar için de şiirler yazdı.

Dağlarca, 'Türkçe' demekti bir bakıma. Kendisi de "Türkçem, benim ses bayrağım" derken, bir bakıma politikasını da belirlemiş oluyordu.

İstanbul Aksaray'da iki arkadaşıyla birlikte Kitap Kitabevi'ni kurmuş (1959), kitabevinin camına astığı "Onbeş günlük" Karşı Duvar Gazetesi'ni çıkarmıştır.

Çok sayıda kitabı ve ödülleri bulunan Dağlarca, bir söyleşide, "Şiirle birlikte bu kadar uzun bir ömür sürmemi Türkçeyle uğraşmama borçluyum" demişti.

Türk şiirinin en güzel ve kusursuz örneklerini verdi yıllarca.

Cemal Süreya, vaktiyle 'Tek başına bir okul' demişti onun için. İnsanı, doğayı, tarihi kucaklamıştı; şiirini sokağa çıkarıp gezdirmişti hep...

Cevat Çapan, "Dağlarca, şiiriyle dünyayı havaya çizen bir şairdi" diyor. (3)

*Fazıl Hüsnü Dağlarca ve İlhan Berk, Türk şiirinin iki çınarıydı. Türkçe, çok önemli iki şairini yitirdi. İlhan Berk'in deyişiyle, bize dünyaya aracısız bakmayı öğreten iki usta ayrıldı aramızdan. Varlıkları şiirleriyle sürecek.